

Deutsch Zoltán

[Ez Deutsch Dezső legidősebb bátyjának, Deutsch Zoltánnak az arcképe.]

Zoltán nekem olyan volt, mintha saját testvérem lett volna, ha jól emlékszem, csak később tudtam meg, hogy ő nem édestestvérünk. Apám első felesége Bécsben a szüléskor meghalt, és apámnak új felesége lett, szerezték, ez szokás volt akkor, és elvette feleségül [lásd: házasságközvetítő, sádhen]. Zoltán még nem is volt egy éves, amikor már az én anyám nevelte.

Apám Celldömölkre került, és ott nyitott egy kis üzletet, ami aztán később egyre nagyobb lett. [Celldömölk -- Vas vm.-i nagyközség, 1920-ban 5500, 1935-ben már 6100 főnyi lakossal. -- A szerk.]

Az üzletünk Celldömölk központjában volt, és azt hiszem, ez volt Celldömölk legjobb üzlete. Ott minden volt, ami nem élelmiszer, tehát rőfösáru [vagyis méteráru], rövidáru, cipő. Részben a családé volt, miután mi négyen voltunk fiúk, és két lány volt, az édesanyám is kiváló üzletasszony volt, ő is részben ott dolgozott, de voltak alkalmazottak is. Általában nyolc-kilenc dolgozó volt. Zömmel zsidók voltak. Az üzletben minden volt, szőnyeg, textil, szövet, selyem. Egyszintes volt az üzlet, de hosszú. Több részlegből állt. Volt a textil, voltak a kiegészítők, aztán volt a cipő, később, az iskola után én voltam ennek a vezetője. Apám zömében Budapestről szerezte be az árut, de voltak nagykereskedők Pápán és Szombathelyt is. Részben följárt, aztán később már mi is jártunk föl, részben pedig a nagy cégeknek voltak embereik, akik utaztak a kollekcióval, és lehetett mindenből rendelni.

Zoltán is -- mint mindenki -- az üzletben dolgozott, aztán 1937-ben vagy 1938-ban önálló lett, és Döbröközbe került [Döbrököz Tolna vm.-i nagyközség, 1930-ban 4200 főnyi lakossal. -- A szerk.]. Oda nősült, és aztán ott dolgozott tovább. Egy gyereke lett. Szigorúan megtartotta a vallásosságát.